

מסכת סוטה פרק ו

(לא,א) משנה: מי שקינא לאשתו ונסתרה, אפילו שמע מעוף הפורח, יוציא ויתן כתובה, דברי רבי אליעזר. רבי יהושע אומר: עד שישאו ויתנו בה מוזרות בלבנה

אמר עד אחד: "אני ראיתיה שנטמאת", לא היתה שותה. ולא עוד, אלא אפילו עבד, אפילו שפחה, הרי אלו נאמנין, אף לפוסלה מכתובתה. חמותה, ובת חמותה, וצרתה, ויבמתה, ובת בעלה, הרי אלו נאמנות - ולא לפוסלה מכתובתה, אלא שלא תשתה. שהיה בדין: ומה אם עדות ראשונה, שאין אוסרתה איסור עולם, אינה מתקיימת בפחות משנים - עדות אחרונה, שאוסרתה איסור עולם, אינו דין שלא תתקיים בפחות משנים?! - תלמוד לומר: (במדבר ה) "ועד אין בה" - כל עדות שיש בה! {קל וחומר לעדות הראשונה מעתה: ומה אם **(לא,ב)** עדות אחרונה, שאוסרתה איסור עולם, הרי היא מתקיימת בעד אחד - עדות הראשונה, שאין אוסרתה איסור עולם, אינו דין שתתקיים בעד אחד?!
אתלמוד לומר: (דברים כד) "כי מצא בה ערות דבר" - ולהלן הוא אומר: (דברים יט) "על פי שני עדים ... יקום דבר" - מה להלן, על פי שנים, אף כאן, על² פי שנים!

עד אומר "נטמאת" ועד אומר "לא נטמאת"; אשה אומרת "נטמאת" ואשה אומרת "לא נטמאת", היתה שותה. אחד אומר "נטמאת" ושנים אומרים "לא נטמאת", היתה שותה. שנים אומרים "נטמאת", ואחד אומר "לא נטמאת", לא היתה שותה

גמרא: {האי: "תלמוד לומר: "כי מצא בה ערות דבר", "תלמוד לומר: "בה" - בה ולא בקינוי, בה ולא בסתירה" מיבעי ליה?! >הכי נמי קאמר: תלמוד לומר: "בה" - בה ולא בקינוי, "בה" ולא בסתירה!

וטומאה בעלמא, בלא קינוי ובלא סתירה, דלא מהימן עד אחד, מנלן? >נאמר כאן "דבר" ונאמר להלן "דבר" - מה להלן, בשני עדים - אף כאן, בשני עדים!

עד אומר "נטמאת" ועד אומר "לא נטמאת" ... היתה שותה -- טעמא דקא מכחיש ליה - הא לא קא מכחיש ליה, עד אחד מהימן!

1 לפננו: "שנים", שכך היא בפסוק "ימות המת", אבל בפסוק "יקום דבר" הלשון "שני"
2 לפננו חסר "על"

מחברת סוטה - ו

מנהני מילי? <דתנו רבנן: (במדבר ה) "ועד אין בה" - בשנים
הכתוב מדבר! - אתה אומר בשנים, או אינו אלא באחד? תלמוד
לומר: (דברים יט:טו) "לא יקום עד אחד באיש לכל עון ולכל
חטאת בכל חטא אשר יחטא על פי שני עדים או על פי שלשה
עדים יקום דבר" - ממשמע שנאמר "לא יקום עד", איני יודע
שהוא אחד?! מה תלמוד לומר "אחד"? - זה בנה אב: כל מקום
שנאמר "עד", הרי כאן שנים, עד שיפרוט לך הכתוב "אחד" -
ואמר רחמנא: תרי לית בה - אלא חד! "והיא לא נתפשה" -
אסורה!

{וכיון דמדאורייתא עד אחד מהימן, אידך, היכי מצי מכחיש
ליה?! והא אמר **עולא**: כל מקום שהאמינה תורה עד אחד, הרי
כאן שנים, ואין דבריו של אחד במקום שנים! |אלא אמר **עולא**:
תני: "לא היתה שותה!" וכן אמר **רבי יצחק**: לא היתה שותה!
ורבי חייא אמר: היתה שותה {לרבי חייא קשיא דעולא! כלא
קשיא! - כאן בבת אחת, כאן בזה אחר זה!

{תנן: עד אומר "נטמאת" ושנים אומרים "לא נטמאת", היתה
שותה - הא חד וחד, לא היתה שותה?! - תיובתא דרבי חייא!
אמר לך רבי חייא: וליטעמך, אימא סיפא: שנים אומרים
"נטמאת" ואחד אומר "לא נטמאת", לא היתה שותה - הא חד
וחד, היתה שותה! ~אלא כולה בפסולי עדות, ור' נחמיה היא,
דתניא: **רבי נחמיה** אומר: כל מקום שהאמינה תורה עד אחד, הלך
אחר רוב דעות, ועשו שתי נשים באיש אחד כשני אנשים באיש
אחד!

<<ואיכא דאמרי: כל היכא דאתא עד אחד כשר מעיקרא, אפילו
מאה נשים נמי, כעד אחד דמיין. (**לב,א**) והכא במאי עסקינן? כגון
דאתאי אשה מעיקרא! ותרצה לדרבי נחמיה הכי: ר' נחמיה אומר:
כל מקום שהאמינה תורה עד אחד, הלך אחר רוב דיעות, ועשו
שתי נשים באשה אחת כשני אנשים באיש אחד! אבל שתי נשים
באיש אחד, כי פלגא ופלגא דמי

{ותרתי בפסולי עדות למה לי?! <מהו דתימא? כי אזלינן בתר רוב
דיעות, לחומר, אבל לקולא, לא אזלינן - קמשמע לך!